

**TË DEMASKOHEN FORT ARMIQTË
E POPUJVE ARABË
(Teza për artikull¹)**

Bisedova me Ramizin për vizitën që Anuar el Sadati do të bëjë pas disa kohe në Izrael. Është rasti që t'u bëjmë një demaskim të fortë armiqve të popujve arabë e, në mënyrë të veçantë të popullit palestinez, imperialistëve amerikanë, socialimperialistëve sovjetikë dhe qarqeve reaksionare arabe. Udhëtimi i Sadatit në Izrael është pjesë e komplotit të përbashkët imperialisto-sionist dhe i reaksionit arab kundër interesave dhe të drejtave të popujve arabë. Për këtë çështje i dhashë Ramizit udhëzime të hollësishme dhe teza të zgjeruara për një artikull, në të cilin të demaskohen edhe vepra e politika kapitulluese e Sadatit, por pa e përmendur atë me emër.

Agresorët duhen izoluar, ata duhen demaskuar e duhen luftuar. Një agresor i tillë kundër popujve arabë, kundër lirisë, pavarësisë dhe tërësisë territoriale të tyre është Izraeli. Ky i ka gjakosur popujt vëllezër arabë, ka pushtuar tokat e tyre. Izraeli çdo ditë e vazhdimisht godet, vret e pret një popull të lavdishëm, siç është populli vëlla palestinez, të cilin sionistët, të mbështetur nga imperialistët amerikanë, e kanë lënë pa atdhe. Populli heroik

---

¹ Botuar në gazetën «Zëri i popullit» me titullin «Çështja e drejtë e popujve arabë është e pamposhtur» — 24 nëntor 1977.

palestinez tani është shpërndarë dhe jeton i mjeruar si muhaxhir, si mik në shtëpitë e vëllezërve të tij arabë. Megjithëse i vrarë e i copëtuar, ky popull ka një frymë e një ndërgjegje të lartë luftarake. Ai kurrë ndonjëherë nuk i ka ulur armët për të fituar lirinë, të drejtat dhe atdheun e vet. Populli shqiptar ushqen një dashuri, një respekt e admirim të madh për këtë popull trim e të shumëvujtur dhe ka besim të patundur në fitoren e tij përfundimtare.

Të bihet në ujdi e të bëhet kompromis me Izraelin, të lihen mënjandë dhe të merren nëpër këmbë interesat e popujve arabë, sidomos interesat e popullit palestinez e të atij sirian, është e dënueshme. Populli shqiptar, si mik i ngushtë e besnik i popujve arabë, e konsideron këtë si një veprimtari të drejtuar kundër interesave të arabëve, si proimperialiste e që nxit agresionin imperialisto-izraelit.

Gjithë opinioni i shëndoshë arab, që nga vetë palestinezët e sirianët, algjerianët, irakianët, libianët e deri tek egjiptianët, është prononcuar kundër ujdisë e kundër kompromisit me Izraelin. Gjithashtu të gjithë ata që janë luftëtarë të vërtetë kundër imperializmit amerikan e social-imperializmit sovjetik, kundër reaksionit e shtypjes, të gjithë ata që janë për lirinë e popujve dhe luftën e tyre çlirimtare, e kanë dënuar dhe e kanë kritikuar pa ekuivok gjunjëzimin ndaj Izraelit, kanë mbajtur qëndrim të prerë kundër kompromisit me Izraelin.

Por vihet re se nuk po luan fare karta e «të paangazhuarve». Dhe kjo nuk është e rastit. Falsitetin e «teorive» ose të «lëvizjeve» që janë destinuar për mashtrimin e popujve, e nxjerrin në shesh ngjarjet konkrete, zhvillimi i luftës së klasave. Ç'të thonë partizanët e lëvizjes së «të paangazhuarve», kur protagonistët e kompromiseve të tilla, që janë edhe flamurtarë të «mosangazhimit», e tregojnë hapur se janë të angazhuar dhe të varur nga imperializmi, se bëjnë lojën e tij, se politika që ndjekin, for-

malisht është e pavarur, por në realitet diktohet nga të tjerët, mbron interesa të huaja për popujt arabë.

Nuk po duket, gjithashtu, as veprimtaria e së ashtuquajturës botë e tretë. Përkrahësit e kësaj teorie, që bërtasin me të madhe dhe përpiqen ta provojnë me citate se ndihmojnë luftën e interesat e popujve të botës, nuk po i shohim që të mbrojnë kauzën e drejtë të popujve arabë, nuk po dalin në mbështetje të tyre. Përse vallë? Mos duhen sakrifikuar interesat e arabëve, tokat e tyre, fati dhe jeta e palestinezëve për hir të aleancës me «botën e dytë» dhe me Shtetet e Bashkuara të Amerikës? Apo ndoshta kështu e duan interesat e larta të superfuqive imperialiste, që popujt e vegjël dhe njerëzit e thjeshtë nuk arrijnë t'i kuptojnë dot?

Partia jonë e populli shqiptar i hedhin poshtë me përbuzje të gjitha llogaritë imperialiste. Populli ynë ka qenë dhe është gjithnjë me kauzën e drejtë të popujve arabë dhe do të jetë përkrah tyre në çdo situatë, të mirë e të keqe, në gëzime e në fitore si dhe në hidhërimi e në disfata të përkohshme. Populli ynë është një popull i vogël, por për popujt që luftojnë për liri e për të drejtën, si ata arabë e të Afrikës, ai është një vëlla besnik i patundur.

Po konstatojmë se politika e përgjithshme që ndjekin superfuqitë imperialiste është ndërtuar në përpunje me interesat e tyre, kush të vendosë më mirë e më shpejt hegjemoninë e vet mbi popujt, mbi kontinentet. Secila nga superfuqitë imperialiste, si kur i ka futur thellë thonjtë, ashtu edhe kur është duke ngulur piketat e para të ekspansionit, lufton t'u imponojë vendeve e grup-vendeve politikën e vet.

Socialimperialistët sovjetikë punojnë që të gënjejnë udhëheqje të vendeve të ndryshme të Afrikës, duke u shtirë si kampionë të lirisë. Ata u shesin armë këtyre udhëheqjeve dhe fitojnë të drejtën për të krijuar baza ushtarake

për interesat e veta sunduese imperialiste. Kështu ndodhi në Somali. Por, njëkohësisht, një fuqi tjetër imperialiste, Shtetet e Bashkuara të Amerikës, manovruan me shpejtësi dhe nëpërmjet agjentëve të tyre, kredive, armëve e dollarëve i luajtën të gjithë gurët për t'ua ngritur këmbët pas një kohe socialimperialistëve sovjetikë.

Viktima të këtyre lojërave të rrezikshme e interesave imperialiste bien popujt. Shohim që popujt e Etiopisë e të Somalisë dy popuj lirisht e paqedashës, me një kulturë të lashtë dhe që kanë vuajtur të zita e ullirit nga kolonialistët italianë, kanë hyrë në luftë dhe po vriten me njëri-tjetrin. A e duan këta popuj këtë luftë? Aspak. A mund t'i zgjidhin mosmarrëveshjet që kanë në mes tyre pa qenë nevoja për luftë? Sigurisht, mund t'i zgjidhin e të gjejnë rrugët e përshtatshme. Atëherë pse luftojnë? Është e qartë se këta i shtyjnë në luftë të tjerët, fuqitë e superfuqitë imperialiste, për interesat e veta grabitqare e hegjemoniste.

Ndërsa derdhet gjaku i popujve të mjeruar dhe rritet urrejtja midis tyre, ka fuqi imperialiste e kapitaliste që herë marrin anën e njërit, herë të tjetrit, herë duartrokasin njërin vend, herë tjetrin, pa bërë as gjestin më të vogël për të ndihmuar këta popuj të shumëvuajtur që të fitojnë paqen dhe mundësinë për të ndërtuar jetën e tyre në liri e në pavarësi të plotë.

Politika e Partisë sonë është e qartë. Ajo mbështet luftën nacionalçlirimtare të popujve, përkrah interesat e tyre. Ne u flasim popujve vëllezër hapur, ashtu siç i gjojmë e i mendojmë gjërat. Ata duhet të ruhen nga intrigat e superfuqive imperialiste, të cilat zakonisht vijnë si miq, si dashamirës, por qëllimi i tyre i vërtetë është të dominojnë, të hedhin bazat për vendosjen e hegjemonisë së vet. Kjo ngjet në Angola, në Zaire e gjetkë. Kjo po ndodh për një kohë të gjatë në Lindjen e Mesme, ku po luhet një dramë e rëndë me fatet e popujve vëllezër

arabë. Në këtë rajon superfuqitë imperialiste luajnë të gjitha fijen, alternojnë njëra-tjetrën, për të plotësuar ambiciet ekspansioniste e shfrytëzuese.

A mund të konsiderohet politikë joagresive e në tërheqje, politika e imperialistëve amerikanë që mbrojnë dhe mbështetin satelitin e tyre më agresiv, Izraelin? Në kohën e sotme lufta agresive përgatitet shkallë-shkallë, nëpërmjet luftërave të pjesshme, duke nxitur agresione të veçuara, luftëra lokale. Në qoftë se imperialistët amerikanë shpallin se janë për statukuonë, kjo nuk do të thotë se kanë hequr dorë nga synimet agresive e ekspansioniste, por se statukuoja u intereson dhe është në favor të interesave të imperializmit amerikan e aleatit të tij, Izraelit.

Ne jemi kundër dhe e demaskojmë këtë maskim që i bën Karteri politikës së tij agresive. Ne i demaskojmë të gjithë ata që duan ta paraqesin politikën e statukuosë si një politikë joagresive, por mbrojtëse. Imperializmit amerikan akoma s'i kanë rënë dhëmbët dhe as i janë prerë thonjtë.